

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIV. S. Bartholomæus Apostolus. Pro justitiâ agonizare pro animâ suâ: & usque ad mortem certa pro justitiâ. Et Deus expugnabit pro se inimicos tuos. Eccl. 4. v. 33.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](#)

Si, tunc vis, subito evanescet instar
omni, modo evigiles. at ubi evig-
ilius in oratione. ista est illa Jerufa-
lem, ubi DEUS se dat cognoscendum
inter claram luce, & ideo ibi, qui dor-
mio, evigilat, & evigilans momento
quod dormiens tanti faciebat: &

na. Job. 10. v. 7.

*

*

XXIV.

S. Bartholomæus Apostolus.

*Injusticiæ agonizare pro animâ suâ: & usque ad mortem certa pro
iusticiâ. Et DEUS expugnabit pro se inimicos tuos.* Eccl. 4.
v. 33.

Conûdera Justitiam nostram esse
DEI gratiam, hæc cuim est, qua
ui jutus facit. Jam ergo si de hac
Contingatur cogita agi de toto homini-
ce: *Hoc est eum omnis homo.* Eccles.
ii. quid est homo quicunque sine Gra-
tia non est dignus vel nomine homini-
ci: qua longè miserabilior quovis
homo existit, quovis stipite, quovis la-
ude, qui aliquotandem modo in statu
coquuntur DEO: cum ille in suo
ultimo quantum odio habearit. Quo-
digatur de hoc agitur, ut patari
prolævia de DEI gratia, pro iusticiâ,
poterit ulque ad ultimum spiritum, pro
animâ tuâ, hoc est, pro virtute tuâ, te
cum impendendo. *Agonizare*, ita
est agere. Redigi oportet, si
forsitan necesse, etiam ad agonem, itaque
nulla sit separatio tam plena doloris
separatio tuis, à tuo, à te ipso, quam
non toleres. Grande est hoc pretium

Gratiæ Divinæ, aut ad tantam pro ea
conservanda veniatur abscissionem
quaad agonem usque redigaris. *Pro
iusticiæ agonizare pro animâ tuâ.*

2. Considera pro gracia DEI te non
redigendum duntaxat ad statum ago-
nizantis, hoc est, quanteum potest, cum
morteluctantis, ne vitam cripisibi pa-
tiatur, sed etiam ad statum morientis;
quatenus vitam portius admisibi susti-
nes, quam ut Gratieralis facias saltu-
ram. arque hoc est, quod ait: *Qui-
que ad mortem certa pro iusticiâ.* Non
solum dicit usque ad horam mortis fi-
deliter certandum nunquam armis de-
positis, sed dicit certandum usque ad
mortem fortiter sustinendam. Duplex
est mors, una propria, altera metapho-
rica, morte propriè dictâ moriuntur
pro iusticiâ, qui potius se patiuntur ab-
sumis armis, lacerati ferro, à feris la-
niati, quam ut velint rebus consentire

Fff f 3,

ini 2

iniquis, & ad hanc mortem solum parandus est animus, atque in hoc casu sui debiti admonendus, moriendi prius ignibus exstum, confossum pugionibus, venis exfectis laniatum, quam peccandi. Usque ad mortem certa pro justitia morte metaphoricā quotidianie moriuntur illi omnes, qui cum Apostolo possunt dicere: quotidianie morior. 1. Cor. 16. v. 3. nempe per integrum sui abnegationem, quā quodammodo se vitā privant, atque huic morti, si necesse sit ad conservandam Gratiam Divinam, etiam te subjici oportet, ita ut in hunc finem vel religiosa intrate claustra non recuses. Clastra, inquam, Religiosa, quia in his solis vere reperitur mortis pulchra, ut censeatur æquivalere martyrio, ob solemae votum obedientiae perpetuae, quod ibi nuncupatur. Neque mirum est, quia dum abnegas te ipsum reliqua duo exercendo Consilia Evangelica Paupertatis & Castitatis, adhuc potes tibi vivere, ut liber, potes esse pauper, & adhuc tibi vivere; potes esse castus, & adhuc tibi vivere, quia cetera potes arbitratu tuo vivere. At cum abnegas te ipsum per exercitium obedientiae perpetuae, non potes tibi vivere, Jane es in statu mortui: quia obedientia gladius est, ut loquitur Gregorius, qui caput à truncu abscedit, nec permittit ut deinceps tu te capite gubernes. Repressa arbitriu tuis superbia, gladio precepti te immolar. L. 35. Mor. c. 10. & hunc morti, ut dixi, etiam prompte te subjicere oportet pro justitia. sensus est, si cognoscas confervandi DEI gratiam ve-

rum pro te modum si non unicuius
ingressum in monasterium Regum
disciplinae studiosum, ad eum ten-
gari. Usque ad mortem tuam atra-
ve, usque ad mortem eternam pre-
Gratia DEI nonne vita est, qua in
plus valeat quacunq; vita huius
di? Gratia DEI vita eterna. Rom.
vers. 23. Bene igitur pro vita ex-
poni potest discrimini vita tem-
poralis.

3. Considera id, quod dictum
etenus est, non posse cogiari
hominis inferiore ab aliis huma-
nitate, quia illa natura sua vellem
abhorret ab omni agone, & longe-
gis à morte quacunque. sed iam
dicitur, ut certes. Cetera vestigia
Pars superior fortiter resistere
inferiori, donec vincat, numquid
inferior etiam horret obiecere
ipsi? & tamen tam multi in bello
piciunt, iste ut Principe terreni per
ille amorem Inseri, alius ambitione-
ria, alius alio respectu simili
momenti. Itaque pars superio-
casu nostro dicere inferiori detrac-
tientiam habe, & patere, in ego
faciam pro DEO, quod tota
rentur facere quotidie, in terra
Mundo. Corona non datur, nisi
eam armata manu obtinuerit.
coronabitur, nisi qui legitimi certa-
ti. Tim. 2. Idcirco Iustitia con-
suam habet facilē omnium publica-
mam: in perpetuum coronabitur
phat. Sap. 4. v.2. quia Iustitia
est Gratia Dei, conservati neque
longo certamine capi posse cum

temo, unde sequitur: inquinatum certaminum premium vincens.
ibid.

4. Considera certamen non solum ordinari ad conservandum parta, sed etiam ad acquirendum. Ideo, cum dicatur: *Pro iustitia agonizare, & usque ad mortem certa proficiat, semper irrumque intelligi, pro iustitia retinenda, & pro iustitia aquarenda.* quia quisvis gradus ulterius Gratiæ Divinae meretur, ut omnem fuisse istum quamcunq; doloriferum, omnem agonen, omnem angustiam, uno mortem ipsam crudelissimam. Quo polito, tametsi in mundo salutem consequi posse, quanto tamen amplus consequi in Ordine Religioso possit? quare igitur non animose pro quoque endotibi moreris, collum subnumens gladio, qui patrem faciat martyribus Paradisi: si Religiosus James, potes equideum fervore operum accelerare tibi mortem naturalem, quod concedo: sed potes quoque majorem facere Gratias preventum. Esto igitur, decem annis minus vivas, quidni fiat? Melius est aquistio ejus negotiatione aratri & aurri, pro qua tamen in ipso Mondo tam multi quotidie vitam sibi immantunt. Prov.3.v.14. Occurrent ibi, & summo furore aggredientur illi lupi, quorum faucibus eripere labores misertas oviculas ademptas Christo. Aggrediantur sanè, quid refert? O quantum lucraberis eriendo aliis artes suas malignas! si operi tam digno immoti necesse sit, dic cum Apostolo:

Nihil horum vereor, nec facio animam meam pretiosorem quam me. Act.20.v.

24. Hoc enimvero est certare non solum pro retinenda iustitiam, de quo in puncto præcedenti dicebatur, sed etiam pro aquarenda.

5. Considera te fortasse dicturum, quod ab eiusmodi conatu abstineas ob virium tuarum imbecillitatem. sed ideo denique Sapiens adjungit, ad futurum tibi DEUM. *DEVS impgnabit pro te inimicos tuos.* Ita est, non dicit: *Pugnabit pro te,* quia tuum est pugnare. dicit autem: *expugnabit pro te,* quia ipsis est pro te superare. Tu te ipso nihil potes; quis ignorat? sed modicū illud age, quod potes juxta modum auxiliorum, quae DEUS per intervalla largitur: & interim eum roga, sed ex corde, sed continuo, ut ipse dignetur rebelles tuos expugnare. Tales sunt appetitus tui inordinati, amor sanguinis, amor conversationis, amor comoditatis, amor gloriae. Iltis ad obsequium reductis, quis porrò erit, cum quo configere formides? *Peribunt viri, qui contradicunt tibi: quares eos, & non invenies viros rebelleros tuos.* II.41. v.12. tunc posles despondere animum, si tuum esset pugnare & vincere, sed non ita est. DEI est vincere: *Expugnabit pro te.* imò DEI est subministrare tibi vires pugnandi. *Ego Dominus DEVS tuus, apprehendens manus tuas, dicensque tibi: Ne timeas, ego adiuvavi te.* ibid. Unum igitur solum superstes, ut nunquam quasi perstans cooperari ejus sanctissime gratiae arma projectias.

cias. tunc enim plutimum contrate
prævalerent inimici. Ceterum si Deus
jam non expugnat illos, ne id te affligat:
certò expugnabit: quia verbum est
fidei, ut adveris: *Latus res-
tus firmum erit impinguem.*
Prov. 12. v. 1.

* *

XXV.

S. Ludovicus Rex Franciæ

Nolite timere opprobrium hominum, & blasphemias eorum ne metuatis: sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis, & secundum eum sicut devorabitis eos sinea: salve autem mea in sempiternum erit. Isa. 51. v. 8.

1. **C**onsidera, quantum in vita spiritali damnum tibi creeret metus ludibriorum, qua necessè est tolerare ab his, qui vitam profitantur contraria. Unde Dominus hoc loco hortatur nullam eorum habere rationem. porrò in quo demum hæc ludibia consistunt? in factis, aut verbis, nonne sic est cogita nunc pessimum, quod in illis tibi possit accidere, quæ sunt facti, esse, non solum lesionem honoris, non solum contemptum, sed & opprobrium pati. cogita quoque pessimum, quod accidere tibi possit ex his ludibriis, cum in verbis consistunt, esse, non solum diæteria, non solum maledicentia, sed & execrationes pati similes illis, quas infani contra cœlum eructant; nihilominus iubet Dominus illa nihil facere. *Nolite timere opprobrium hominum, & blasphemias eorum ne metuatis.* quare? quia malum, quod ab his ludibriis refert in terrâ, ab hominibus est, qui citò

marcescent: & bonum, quod illa ea in calo succederet, ab ipso enim æternum durabit. Poterat Dominus adducere mille alia argumenta mendici illa ludibia. sed hoc concordat in præfatis tanquam validissima arcendum timorem. timor namque apprehensione mali tolerari difficit, jam vero argumentum, quod demum ostendit illud valde esse tolerabile, sic subito pellit timorem, sed exponit tolerabile ostendit? quia ostendit, dum istud ex unaperte, quale complicitate transiit: & ex alia efficit merearix præmium nunquam nondam. Haec duo capita bene perinde, & videbis fore, ut non solum deßinas malum ejusmodi, sed inter se etiam desideres: *Beatis, qui proficiunt patiuntur propter iustitiam.* *Isa. 5. v. 10.*

2. Considera malum istud dictum, si rite consideres, designa-